

فاضلانو اجتماع شویده چه ده گوی قابل احترام اونورانی
وجودونه دبر عظیم پاکستان دملی او دینی آسمان دپاره نمو
او سپوگمبئے حیثیت لری دداسے مزکے دلویئی او دشوف نقشه
يو صاحبدان په داسے الفاظو کبن راخکلے ده

آسمان سجدہ کند بھر زمینے که برد
یک دو کس یک دونفس بھر خواب نشیند
چه دا کورپی مزکے ددوئی دپاکو قد منود فیضان له
برکتہ نن د آسمان سره دھمسرئی دعوی کوی نو دابه خه بے خایه
نه وی

خمام حترمو! زه ده تاریخی اجتماع متعلق دخه عرض
کولونه رو مبے دا خپل اهم فرض گنرم چه دخپلے خطبے ابتدا
د هغی واجب الاحترامو میلمنو په خوش امدید سره و کرم چاچه
محض د اللہ تعالیٰ درضا حاصله ولو دپاره دگر مئی او دسفر
صعوبتونه برداشت کری دی او په نورو ہیروا همو ذمہ
داروا او مشاغلوباندے دوئے خپل مذہبی دارالعلوم په اجلas
کبن دشراکت کولو او دے ته خپل قابل فخر سرپرستی بخلو
فریضے ته فوقیت او سبقت ورکریدے داشراکت ددے خبرے
پورہ ثبوت دے چه که یو مسلمان په هر خائے کبن او په هر مسند
وی دمذہب خدمت اولین فرض گنرپی ددے فرض ادا کولو په
مقابلہ کبن دژوندانہ باقی فرائض ده گه په خیال کبن دیو خسنپی

مولانا روح الأمین صاحب خطبہ استقبالیہ داکورپی په اجتماع کبن

باسم الا له الملك الرحمن ذى العز والقدرة والسلطان
والحمد لله على الأئه، أحمده والحمد من نعمائه أبدع خلقاً مِنْ يَكُنْ فِي كَانَا
واظهر الحجة والبياناً وارسل الرسل بحق ساطع قاهر كل باطل وقامع وجعل
الختام للنبوة احمد ذالشفاعة المرجوة الصادق المهاذب المطهرا صلی علیه
وسلم ربنا فاکترا -

حضرات! ددے مزکے ذرہ ذرہ په خپلے نیکنچتے او
خوش اقبالیے باند ناز کوی چه نن دے ته د ملک د فخر انسانیت
شخصیت یونو دپائے بوئے شرف حاصل شویدے او ددے داقبال
ستورے په انتہائی عروج دے چه پدیکبین نن دیو پاک او دانسانی
شرف دما به الامتیاز مقصد دپاره ده گو لو یو عالمانو او

همره وقعت نه لری هم دغه نکته دقو مو نود حقیقی ژوند
او دعروج نکته ده .

حضرات! دا هم یو سرکند حقیقت دے چه دے دینی
او علمی اجتماع ته د مملکت خدا داد پاکستان د مختلفو شعبو
نمائندگی کونکو حضراتو ته دشراکت فخر حاصل دے هغه بین
الاقوامی شخصیتونه هم پکنیں جلوه اراء دے چه ڈژوندانه په
جدوجهد کبن هفوئی خان له دسیاسی میدان انتخاب کریدے
او دتاریخ په موجوده نازک ترین او بحرانی دور کبن مسلمان قوم ته
دهفوئی قابل اطمینان اولادق فخر قیادات اعزاز حاصل دے
دانسانی شرف امانت داری یعنے هغه عالمان حقانی او عارفان
ربانی هم په کبن رونق افروزی دی چه دهفوئی په برخه دانبیاء کر
امو عليهم السلام عظیم الشان میراث رسیدلے دے او دهفوئی
پاکے سینے دخالق کون و مکان دعلم و عرفان په انوارو معمور
دی. دشعر و ادب هغه مشاہیر او اهل قلم پکنیں هم شته چه
هفوئی دحریت افزان غمو دغلامي په خوب اُوده قوم لره دصور
اسرافیل کارور کرے دے .

واجب الاحترامو میلمنو! حقیقت خود دادے چه تاسو په
خپلے تشریف آورئی سره کوم عزت او سر بلندی زمونبہ دے
ویجاپ کلی ته بالعلوم او دارالعلوم ته بالخصوص بخلی ده دهفے
دشکرئے دادا کولونه خو مو مونبہ یک قلم قاصریو، خکه چه

الفاظ دانسانی قلوبود جذباتو آئینه داروی او مو مونبہ که هر
خومره د مروجو لغات و ورق گردانی شروع کرو خودا سے الفاظ
پکنیں موندل مشکل بلکه ناممکن دی چه هغه څومونبہ دقلبی
جذباتو آئینه داری او کړی هان خپل څان ددے ذمه دارئی نه
دسبکدوش کولو دپاره راته یوه لارخکاری او هغه داده چه تا
سوچه د کومے پاکے جذبے ما تحت پدے اهمه مقدسه فریضه
کښ دشراکت دپاره تشریف را پر یدے ده ټې اجرب العلمین ته
وسپارو خکه چه هغه خپله فرمائیلی دی نعْمَ أَجْرُ الْعَمِيلِينَ یعنی دهر
عمل اجزه مناسب او دیر بنه ورکونکے یم.

حضرات! تاسو پولو ته به دا حقیقت معلوم وي چه
دا کورپی په مزکه کښ دعلم دین دا بوتے چه نن ستاسو مخکنېن
ديو ډیر ګورتناور او سیاه داربوتی په شکل کښ جلوه کړے دے په
کومونا مساعدو حالاتو کښ نهال کړیشو مې ووهغه وخت د ملک
ذهنی او نفسياتی خاکه داوه چه او ه سمندر و پورے نه یو قوم په
تول براعظم باندے دخپل شاطرانه سیاست خونخوار مې پنجے
خخے کړی وي د توحید پرستود پاره د تسلیث پرستو جو پ کړ
شو مې رسوائے زمانه بلکه ملحدانه تعليمی سکیم خپلوز هر
افشانو او مسموم موثراتو سره بناري په کلی او کورپه کور
خپل تعفن خور کړے وو اوقوم په مجموعی حیثیت سره ددے
الحاد او شرک له زهرو د کے آب و هواد تاثیر نه چه رنگارنگ

ذهنی اور وحانی امراضو کبن مبتلا وود یورپ معاشرت او تمدن ئی د ترقئی معراج گنرلو، او مغربی تعلیم ئی دا انسانیت د تکمیل ذریعه گنرله، دین فطرت دانسانیت د پاره یو گلو افشار طوق متصورید و قوت ارادی، پختگی عقائد، حریت ضمیر او وسعت فکر ترا و صاف نه دیورپ مادی او مشینی عفریت سلب کرے وود کفر اولاد ینئی ددے سمندر نه دایمان کشتئے سلامته ویستل قریباً قریباً ناممکن شوی وہ.

حضرات! دنیا د تاریخ دازور حقيقة تاسو ته معلوم دے چه هر کله یو قوم دزلت او تباھئے آشئل سُفِلِیَّتِه رسید لے دے نو هم په دغه وخت کبن دالله تبارک و تعالیٰ درحمت سمندر په جوش کبن راغلے دے او غیبونه ئی دھغے قوم د دستگیرئی سامان فراهم کرے دے چنانچه د تاریخ دازاره سنت دلتہ بیاتا زه شو اود مغربیت په هغه عالمگیر سیلا ب کبن چه پاس په یو خو جملو کبن ماد هغے اجمالي نقشه پیش کرہ لاہو شوی مسلمان د دستگیرئی د پاره الله تعالیٰ د انبیاء علیہم السلام د میراث صحیح وارث حضرت علامہ عبدالحق صاحب مدظلہ راواسته وو او هغوئی دیو خو داسے مؤمنانو په معیت کبن چه دھغوئی د محمد رسول ﷺ د جاری کری نظام حیات سره قلبی تعلق وو اود هغے د تحفظ او د بقاد پاره جدو جهد کول ئی دخپل ژوند نصب العین گنرلو دیو مینار نور بنیاد کیخوچه نن هغه ستاسو په

مخکن دارالعلوم حقانیه په شکل کبن جلوه گردے نن له هغے مینار نه دایمان پلوشے موجود نه وهی او هر خلور وار و اطرافو قه ته سوونو میلو نو پورے ملک او او سیدو کی د ملک په قدر قدر سره ددغے مینار نه دنور ایمائی اکتساب کوے خشت اول دارالعلوم حقانیه یعنے مدرسه تعلیم القرآن قائم شده ۱۳۵۶ھ مطابق ۱۹۳۷ء

حضرات! دهنوی تحریک د پاره په هر دور او په هر ځائے کبن ابتدائی مشکلات او موائعات ناگزیزوی دارالعلوم هم ددے عامے کلیے نه نه شی مستثنی کیدے چنانچه دنورو مشکلاتونه علاوه یواهم ترین مشکل دارالعلوم د پاره د سیاسی فضاناخو شکواری وہ څکه چه دقیام پاکستان نه قبل حکومت غیر مسلم وو او په مقتضاء دالناس علی دین ملو کهم په وجه سره د مسلمانانو د دینی علو مو سره ئی هیچ قسم وابستگی یادلچسپی نه لرلہ بلکه ئما خو داخیال دے چه هغے حکومت علم دین د مسلمانانو د ذهنی ترقئی او سیاسی سر بلندئی د پاره یوه غتیه ذریعه گنرله او د خپل زهرالوده تعلیم تربیاق گنرلو چنانچه هم ددغے وجو هاتو په بناء د حوصله افزائی د پالیسیئی پخائے معاندانه رویه اختیار کرے وہ خوزه د الله تعالیٰ د قرانی فیصلے په موجود ګئی کبن په دے سلسہ کبن د مزید تفصیل ضرورت نه گنرم هغه قرانی فیصله داده یُرِیدُونَ لِيُطْفِئُنَا نُورُ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ

مُتَمِّنُ نُورٍة وَلَوْ كَرَّة الْكُفَّارُونَ (الصف: ۸)

حضرات! دشمارے په دے یو خو منتو نو کبن دومره
گنجائش نشته چه زہ پکبن دعلم دین په عظمت او اهمیت یوه
سیرحا صله تبصره او کرم خو مختصرًا عرض دادے چه مسلمان
که دنیاپه هر گوت کبن ولے نه وے او دھریو قوم نسل او قبیلے
سره وابسته ولے نه وی خود نبی کریم ﷺ سره عقیدت و محبت
دایمان جزء اعظم گنری هفوئی په خپله په دے بارے کبن
فرمائیلی دی چه (لایؤ ومن أحد کم حتی اکون احباب الیه من والدہ
وولدہ والناس اجمعین) هم دغه مضمون یو صاحب په اردو نظم کبن
راوستے دے چه !.....

محمد کی غلامی دین کی شرط اول ہے
ای میں ہے اگر خای تو سب کچھ نامکمل ہے
محمد ہے متاع عالم ایجاد سے پیارا
پدر مادر برادر مال و جان اولاد سے پیارا

علم دین د سرور کائنات ﷺ یو عظیم القدر میراث مسلمان
تھے پاتے دے او هفوئی خپله پدے ضمن کبن فرمائی دی چه!
(ترکت فیکم امرین لن تضلوا ما تمسکتم بهما کتاب اللہ وستی)
صحابہ کرام رضوان اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین چہ دے عظیم
المرتبت پ حفاظت اونشر و اشاعت کبن دکوم حیرت انگیز انہماک
او استغراق مثال پیش کرے دے دھفے دنیزیر نہ دتاریخ عالم

صفحات یکسر خالی دی دیو یو حدیث دتفحص او تجسس په
سلسلہ کبن په سوونو زرگونو میلوونه سفرونه کول دیوے یوے
فقھی مسئلے په تحقیق او تفتیش کبن شپے رونہ ولی دیو یو
حدیث دپارہ استخارے کول او په حیرت انگیز احتیاط او باریک
بینئی سره دھفے تحقیق او تنقیح کوئل نن چہ مومنہ په کتابو نو
کبن ددے تفصیلاتو مطالعہ کوونو حیران او ششدرو پاتے شو.
ددے متعدد او لو العزمو هستو په دماغو نو کبن صرف دغه یو
تصور ووچہ ددین فطرت دنشرو اشاعت دپارہ خرنگ جد وجہد
او کرے شی او د حضور صلی اللہ علیہ وسلم دمیراث شایان شان قدر
خرنگہ او کرے شی نن په دے پُر آشوب او گناہ الودہ دور کبن مومنہ
دھفے مقدسو هستو دنورانی مخونو تصور ہم نہ شو کوئے چا
چہ د کتاب اللہ او سنت رسول اللہ ﷺ په ترویج او تبلیغ کبن خپل
پاک روحونہ روح افرین تھے وسپارل هفوئی تھے ددے خپل ژوند
متعلق وینا حق حاصل دے

چہ حاصل عمر نشارہ یارے کردیم
شادم از زندگئی خویش کہ کارے کردیم
حضرات! زہ ستاسو توجہ دے طرف تھے مبذول کول
ضروری گنہم چہ دغه دور چہ ہمومنہ اسلامو پکبن دنبی کریم ﷺ
د مبارک میراث لپارہ خپلے زندگئی ختمول عین سعادت گنپلو
ہم دغه دور ہمومنہ جہانگیرے جہان آرائی جہان بانئی او د

جهاندارئی دانتهائی عروج دوردے اوهم دغه دور مسلمانا نو ته
دیو زنده جاوید مثالی قوم سند عطا کرے دے داد غنی شاعرانه
خیال افرينی نه ده بلکه یو ناقابل انکار حقیقت دے ئکھه چه
ئمونبہ قومی شاعر علامہ اقبال چه دشلمے ۲۰ صدائی په
ابتدائی دوو، درو کالو کبن دیورپ او جرمی په المارو کبن دخپلو
اسلافو دایمان ملغلرے کتابونه وینی نوبے قرار پیری اود دنیا
مسلمان ته متنبه کؤلود پارے په دے الفاظو کبن صدائے عام
ورکوی تجھے آباغنادی حکومت مگروه) بل طرف ته چه مونبہ دنو
لسمے صدائی په اخري سلگو کبن دخپل انقلاب زده او زوال پذير
قومی تصویر نقوش د تاریخ په آئينه کبن گورونو مرنبہ ته دھفے
دينی کتابونو دنایابو نسخو عالمتاي ملغلرے چه دھفے په
جمع او ترتیب کبن ئمونبہ اسلامو خپلے ٿوانئے بيلے وے
دومره گداز مشکلات ئی برداشت کری وو آرام و آسائش ئی قريان
کری وو هم هغه ملغلرے جرمی اود انگلستان دکتب خانو زينت
په نظر رائي آه! داز مونبہ د تاریخ یو پير دردناك باب دے او تاریخ
به هپھيرے ددے بے پرواين بلکه بے قدرئی د پاره مونبہ معاف
نه کری چنانچه غنی یو فارسي شاعر دے هغه ددغے کيفيت
نقشه صرف په یو شعر کبن په یو مؤثر انداز کبن راخکلے دے
حقیقت خود ادے چه سمندرئی په کوزه کبن بند کرے دے هغه
وائی چه.....

غنی! روز سیاء پیر کنعان راتماشان
که نور دیده اش روشن کند چشم زلیخارا
حضرات! تاسو ته مادھغے دور نقشہ په یو خو الفاظو
کبن خود لے ده په کوم دور کبن چه مسلمان ددے میراث قدر
کرے دے اوس ئی درته ددغے پاسنی ذکر شوی دور نقشہ په یو
خو الفاظو کبن راکازم هغے جهانگير ته چه دژوندی پاتے کيدلو
دپاره دمزکے په مخ داطمينان یوه ساه قدر رهم نه د ميسير
جهانداری خو پير پدھ چه دخدا آرئی دامورو په انصرام کبن کور
وکرگئي د جهان آرائی پخائي کبن دھغه قومی وجود دمزکے په
سينه باند یو متعفن ناسور گنرے شی اود دنیا جهان بانو اقامو په
صف کبن دے یو وحشی او ناقابل التفات عنصر متصور کيږي
الحمد لله! چه نن مونبہ مسلمانو ته قدرت یو ئحل بیا ددغے
میراث دقدر کولو موقع په لاس کره دیورپ د ملحدانه او
مستعمرانه خپسے نه مونبہ حضرت قائد اعظم دزنده جاوید
ایمائی فراست قابلیت او سیاست په وجہ خلاص شوی یو
حکومت موپه حقیقی معنو کبن خپل دے ئکھه په موجوده
وخت کبن چه د کومو حضراتو په لاسونو کبن د ملک د نظام
حکمرانئی واگے دی هم هغه حضرات ز مونبہ خپل منتخب
نمائندہ گان دی په قرار داد مقاصد کبن هغونئی کما حقه دے
طرف ته د توجه ورکؤلوي یقین مونبہ ته را کرے او دا یقین د هر قسم

شک و شبھی نه پاک و صاف دے خکھ ددین فطرت د ترقئی او سر بلندئے مقصد ٿمونپه او د اقتدار اعلیٰ په کرسورونق افروز حضراتو په منځه کبن مشترک مقصد دے په حیثیت د مسلمان ددے مقصد په اشتراك کبن هیچ وختے دافتراق شائیه قدرے هم نه شی راتلے باقی ددارالعلوم دسالانه روئداد دپه رانپاکن به تاسو ته دا خبره پخپله واضح شی چه نه صرف د مملکت خداداد پاکستان د هر گوت نه طالب علمانو بلکه دنور و متعددو اسلامی د ممالکونه هم طالب علمانو د علوم حقانيو ددے چشمے نه دخپلے دینی علومو حاصله ولو د شوق تندے ته د تسکین و رکو لو پخاطر سفر سقرارصعوبات برداشت کرپی دی ددارالعلوم دعالِمگیر مقبولیت او پختگئی ثبوت دے دے نه زیات حقیقت هم الٰم نُشَرْحُشُوبِل هیچ نه شی کیدلے بل ددے موجوده واقعاتو په موجود گئی کبن دا چه ددارالعلوم یوازے دا کورپی یاد اکورپی داوسيدونکوشے نه دے بلکه د تول پاکستان او د پاکستان داتوکرپو و مسلمانانو مشترک شے دے اوکه د بلند نظرئی نه کار واختستے شی نوزه په دے ويناکن حق بجانب یم چه د دنیا او ټپولو اسلامی ممالکو او د دنیا دخلو یېستوکرپ د مسلمانانو شے دے .

زه دا محسوس کئم چه دقیام پاکستان نه پس په دے لگه غوندے مو د کبن چه دقومو نه په تاریخ کبن دایو لمحه گنرے

لے شی مسلمانانو کبن د هر قسم د دینی ملی او ملکی ذمہ دار د احساس جذبہ په زور افزون ترقئی ده داد قوم د پاره یو ڈیر مبارک فال دے ستا سو غوند قابل فخر راه نما یا نو په سر پرستئی او د قوم د ذکر شده ترقی پذیر جذباتو احساساتو په ڈاگ گیرنہ زه په یقین سره دا وايم چه دا دارالعلوم به زر تر زرہ د دنیا د هغه دادارالعلوم مو په صف اول کبن ځائے بیا مومی چه د کومو په وجہ مسلمانان د دنیا دنور و اقوامو په مخکن په فخر سره سترگے اوچته ولے شی لکه زمون پر د دور عروج قرطبه د مصر جامعه از هر یاد هندوستان دارالعلوم دیو بند په اخرين کن زه یو ئحل بیاد اکورپی له طرفه بالعموم او د دارالعلوم له طرفه بالخصوص ستا سو د بے غایا تو عنایا تو شکرئی ادا کؤلو د پاره هم هغه رو مبے خیال اخري کئم چه (ان کان لی طاقة بشکره فالله همن و راء اجره) یعنے د مناسب عمل پا داش د پاره د خدائی ذات کافی او شافی دے (وا خرد عواناً أَنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

دارالعلوم حقانيه پکاليزه جلسه او د پښتو په مشاعره کبن د عبد الخالق خليق صدارتی تقرير!

عزتمند و حاضرینو! د اسلام او دین په خدمت کبن د علماء درجه ڈیره لوره ده مگر دقام او وطن پ خدمت کبن شاعران هم یو خاص مقام لری چونکه د شعر تعريف کلام موزون او مؤثر دے نو په دے وجه د قام احساسات او جذبات چه خومره یو شاعر

رالپزه ۽ شی دومره یو عام مقررنه شی رالپزه ۽ زمونږه پدے صوبه کبن کوم سیاسی او مذهبی تحریک چه جاري شوئے دے پښتو شاعرانو په هغے کبن بنه پوره حصه اخستے ده نن چه زمونږه ملک دغیرقام دنېجے نه ازاد شوئے دے او مونږه د خپل ملک پخپله واکداريو ددے نعمت په حاصلو لو کبن پښتو شاعرانو ډیره لويه حصه اخستے ده داصحیح ده چه پښتوژیه دنیا د نوروزیونه ډیره ورستوپاتے ده خود دے دا مطلب نه دے چه پښتو د علمی ڇيے جو پيدلو اهلیت نه لري په تاریخي لحظه سره پښتو یوه ډيره پخوانئي ڇيے ده په دے کبن ډيره لو یو ادييانو او شاعرانو طبع ازمائيلے ده ډيرلويئي لوئي علمي كتابونه پد يکبن تصنیف شوی دی خوشحال خان ختهک، عبدالرحمان، سهر بنی او احمد شاه درانے دنیا په لو مبرو شاعرانو کبن شمير لے شی اوس هم د پښتو ډيرلويئي لوئي ادييان او شاعران موجوددي مگر د پښتو د بیقدرئی وجہ دعا مو پښتو د خپلے ڇيے نه بے پروائی دا که پښтанه لکه دنیا د نور و قامونود خپلے ڇيے قدر شروع کړي نود نياته به ثابتنه شی چه پښتنو د نور و ترقی یافته ژيو نه په هیڅ وجہ کمه نه ده مونږه پښتانه یو مونږه صوبه د پښتنو ده پکار دی چه مونږه خپلے پښتو ژيے ته قدر او عزت په نظر او ګورو او پښتو د نور و ترقی یافته ژيو سره په سیالئي کبن برابراه کړو د پښتو یو لوئي خصوصیت دادے چه دا خالصه اسلامی ڇيے

ده دنیا نور سے ڇيے مسلم او غیر مسلم قومونه پشريکه وائي مگر صرف پښتو یوه دا سے ڇيے ده چه ددے ويونکي سل په سل مسلمانان دے نوزه اميد لرم چه ددے اسلامی ڇيے ترقئي کبن به یواز سے پښتانه مدد نه ورکوي بلکه نور غير پښتانه مسلمانان به هم ددے په خوره ۽ لوکبن مونږه مدد او ګړي بس زه ستاسو نور وخت نه احمل دلته ډير شاعران راغلي دی چه او س به هغوي تاسو ته وار په وار خپل خپل کلام واوره وي

(۱) سمندر خان صاحب سمندر (۲) مولانا عبد الله
 صاحب (۳) جناب نور محمد صاحب (۴) عبدالوهاب صاحب
 شبئم (۵) عبدالرحيم صاحب فدا سرحدی (۶) شان گل صاحب
 (۷) خان محمد زمان خان صاحب (۸) نواز خان صاحب ختیک
 (۹) اجمل خان صاحب اجمل (۱۰) عجیب الرحمن صاحب کسکر
 (۱۱) محمد فیاض صاحب فیاضی (۱۲) غلام علی شاہ صاحب
 مظہر (۱۳) قاضی عبدالودود صاحب اسیر (۱۴) قاضی
 عبدالسلام صاحب (۱۵) میاں صاحب حسین شاہ (۱۶) رستم خان
 صاحب سروے پاکستان.

خان محمد زمان خان

را اخیڑہ په بیرته دمذ هب دعلم نوره
 کرہ دا کوپی فضالہ علم منورہ
 راشہ په مطلع دا کوپی هم نمودار شہ
 اے دقر طبے او دبغداد علمی اخترہ
 تھ کہ دعلومو طلبگارئی راشہ راشہ
 دلتہ حقانی دارالعلوم دے خوش منظرہ
 داد علمی کوثر چشمہ تشنہ لبانو
 ساقی ئی عبدالحق شیخ حدیث دے برادرہ
 دیر دلتہ لا سونہ فاضل اکوپوی شولو

اکوہی کبن دسرحد دتو لو شاعرانو اجتماع

نن بیاد اکوہی ختک دادب، سیاست، فصاحت او بلاغت نه
 ڈکہ مزکہ باندے ددارالعلوم حقانیہ په سالانہ اجلاس کبن دنورو
 فصیح او بلیغ علماء کرامود ععظ و نصیحت او تقاریر و نہ
 علاوہ..... راؤ خیڑہ په بیرته دمذہب دعلم نورہ: طرح باندے دمابنام
 ۹:۳۰ بجونہ تریو لسو بجود پنستو یو کامیابہ شاندار ادبی مشاعرہ
 ہم او شوہ دمشاعرے دصدارت ذمہ داری جناب عبدالخالق
 صاحب خلیق د مانکی شریف کوم چہ نن صباد خپل ژوندی
 ادبیت او فصاحت په وجہ ببائے فصاحت بلے شی دناظم د
 تجویز مطابق په خلوص دل سره په سرو اخستہ په دے لگ
 اوناکافی وخت کبن چہ کومونا منتو او دلؤئے پائے بنہ پرواہ
 شعرائے کرامود خپل زرین کلام نہ شائقین محظوظ
 او د مشاعرے درونق اور شوکت نور او عورزو لہ او هغہ دلتہ لیکم۔

داسه ساله طفل دے بهتر تر معمره
خدائے به داعلمی درسگاہ ثانی اشبيلیہ کرے
دے دروز افزون ترقئی په لحاظ غورہ
درس که د جوامع الکلم عجیب اعجاز دے
ہولفظ کہ دجلہ د معانی دمسترہ
زربہ صلاح و رکر و دمغرب مستشرقینوته
شرق ہم کروپیدا دارالعلوم عرفان پورہ
شمع دعلو مو شوہ رو بانہ ستاد پارہ
تہ پردپتنی پشان شہ تیرلہ مال و سرہ
مال خو ھغہ مال دے چہی پہ خدائی رسول قربانی
دین پکارئی صرف کرہ جنت واخلمہ داورہ
 TASO تھ فاضلوا الوداع په حسرت وائی
اہل ددے کلی لہ فراق نہ دے مضطہ
اے دھدایت او دارشاد خداوندانو
TASO عالمانو تھ موفرش دراج بصرہ
اہل دقیرئے تھ دقصبے علماء و اپہ
دی پہ منزلہ دروحانی مادر پدرہ
عرض دے مرجب او هر کلے عزیر مہمانو
ستا سوپہ خدمت کبین لہ جانب دسخن و رہ

غلام علی شاہ صاحب

وخت و وجہالت چہ په لمحو په تنزل کبین وہ
نوروں نور دنور په پلو شود کفر شوہ
پر چئی دشغلو چہ رونپر صبالہ دے سحر نہ کہ
خی او بسکے دارے دارے د دشمن لہ هر بصرہ
ورشہ نسیم صبا عالم په دا خبر کرہ ته
چہ خیڑی غلغلئی دعلم دین دسمندرہ
اوہ چہ راتوئیگی راتوئیگی راویگی د
تل رحمت نایابہ په شبوبیہ کو زلہ برہ
دادین چمن چہ سردوبارہ ئی سیرابہ کرہ
خدا یہ په شیخ الحدیث لوگے لہ مال و سرہ
خدا یہ تھئی مشعل کرپہ فضل و کرم رنپارنزا
دا کہ مستجابہ دعا گانے دمظہرہ

عجیب الرحمن کسکر

خیڑہ نورا و چت شہ دشوق نہ خندنہ درومہ
ٹھئے گر خہ طالب تھ په خنداد مستند درومہ
تبنا بر فلک تھ خہ رب تیالہ غرخنہ درومہ
قطعہ دتنزیل رسئی کہ بس خہ مخکے پہ برہ
راو خیڑہ په بیر تھ دمذہب دعلم نورہ

مولانا عبداللہ صاحب

جوندئے دافسانے شہ دسرور ﷺ په برکت
 سینے دخزانے شہ داکڑ په برکت
 تول زرونه دخانے شہ دعمر په برکت
 خورے دترانے شہ دحیدڑ په برکت
 مضبوط د مدارج اوسمہ لہ سدسکندره
 راو خیزہ په بیرتہ د مذہب د علم نورہ
 فاتح اوسمہ تہذیب د صلیب اووھہ ممدوح شہ
 الحاد په حیدری نعرو خبر کہ چہ مفتوح شہ
 معلول د محرك شہ رک شہ یا پرگ کبن روح شہ
 عمل دخان سره کرہ د کشتئے د جسم نوح شہ
 راہب د سیاست په ڈاگہ اولہ د منبرہ
 راؤ خیزہ په بیرتہ د مذہب د علم نورہ
 اے علمہ پ عمل کبن عالمانو تھہ رنگ ورکہ
 په دغہ رنگ کبن رنگ شہ طالبانو تھہ رنگ ورکہ
 رنگونہ تر نور لرے کہ خانانو تھہ رنگ ورکہ
 بے رنگہ دی رنگ را وہ شاعرانو تھہ رنگ ورکہ
 ددے نوے غوجل د سیاستو لہ سخوندرہ
 ئخان بچ کرہ عبداللہ چرے قربان نشے لہ خکرہ

فدا سرحدی

یوہ سے انقلاب په کائنا تو کبن پیدا کرہ
 چہ شی وارہ ذرے ددگے رازہ با خبرہ
 کبل او توکوہ چمنستان کبن د احساس
 ورنیرہ هرہ زیله ئی کرہ پورے له ئی گرہ
 شب نم دخپلے مینے پر حر هر خکے د گوہر کرہ
 په تپ دخپلے مینے ئی بوئہ لا عرشہ بره

محمد نواز خٹک

رحمت په دے کسانو حقانی درس ئے جاری کرو
 همت ئی رب نصیب کرہ بانی درس ئے جاری کرو
 چہ بنائی احادیث و قرانی درس ئے جاری کرو
 شی بچ به ضلالت نہ روحانی درس ئے جاری کرو
 خٹکہ اوں بہ نہ کیبری گلے لہ مقدارہ
 راو خیزہ په بیرتہ د مذہب د علم نورہ

محمد فیاض

وی تل په اکوڑی کبن د دارالعلوم اباد
 بزرگ شیخ الحدیث صاحب ئی ایخے دے بنیاد

گلزارئی اکوپے کروپا پے مہ شہ دغم باد
خوشحالہ دمدام ئی چہ دارنگ کروایجاد
خالق درجہ کرہ لہ دزیاتہ مقررہ
راو خیڑہ پے بیرتہ دمذهب دعلم نورہ

شان گل

باران دخیرو فیض ڈھ پے دنیا اووریدلو
پے قدر استعداد پر تول زمین او توکیدلو
دسرائے دکلی مزکے زرغونہ ئی کرہ د گلو^د
خوشبوئے کل جهان کرپلو ترمشک و تر عربہ
راو خیڑہ پے بیرتہ دمذهب دعلم نورہ
الله دا کوپی دارالعلوم لکھ دیوبند کرے
علوم ترنہ خوارہ تربخارا او سمرقند کرے
شان گل کوی دعا چہ فیض ئی هر چاٹہ سرگندہ کرے
دانوے با غیچہ مولہ خزان کرے بے خطرہ
راو خیڑہ پے بیرتہ دمذهب دعلم نورہ

عبدالوہاب شبینم

دعلم پے زیور کبن اراستہ بنکلی دلبڑہ
راشہ پے پرانستی تندي آخاندہ دسرہ

دتو رو تیرو شپوتہ د جھل و رکرہ تکرہ
راو خیڑہ پے بیرتہ د مذہب دعلم نورہ
دے ستورو سپورمئی ته ارام و رکرہ پعمل د خیر
داحقانیہ دارالعلوم خدائی کہ امل د خیر
اقبال عطارد نصیبہ شہ مکمل د خیر
هو کار کبن پکار دے داللہ نہ سوال اول د خیر
خیر دوی شب نم ته ددے وخت لہ باد ضرہ
دا پی جهان تول د بیدنی یخنی شوہ ستہ
راو خیڑہ پے بیرتہ د مذہب دعلم نورہ

ملک شیر علی خان

دے باغ مالیان خکلی پکار دی دوطن
پے شوق چہ طالبان پے دغے باغ کبن کرپی لوستن
تازہ چہ تل تر تلہ وی دغہ خکلے چمن
خوشبویہ بہ وطن شی تول ددے شجر ثمرہ
راو خیڑہ پے بیرتہ د مذہب دعلم نورہ
قاضی عبدالودود اسی سر
عزت دبنی ادم وی پے علم او ادب
هیح شے نہ دے اسلام کبن دنیا مال اونسب
واقف لہ دے رازہ عالمان دی د مذہب

محاج د عالم ڪڪه رهبرئي ته د مه رهبره
راو خيره په بيـرـتـه دـمـذـهـبـ دـعـلـمـ نـورـه

دولـمـنـدـ مـسـلـمـانـانـ کـرـهـ لـهـ عـلـمـ اوـ هـنـرـهـ
پـهـ رـنـرـاـدـ دـمـسـلـمـ سـيـنـهـ کـهـ بـيـاتـهـ منـورـهـ

ماستہر عبدالجبار مضطرب

دنيا او اخـرـتـ دـيـ سـرـهـ دـواـرـهـ لـرـےـ لـرـےـ
دنيا خـوـشـىـ مـيـرـهـ دـهـ يـوـ غـوـايـهـ پـشـانـ سـرـىـ
سبـنـهـ خـيـزـتـهـ نـظـرـنـهـ کـرـپـيـ نـاقـصـ بوـتـيـ پـکـبـنـ نـفـرـىـ
توـبـنـهـ دـعـلـمـ جـوـرـهـ کـرـپـيـهـ پـرـيـدـهـ نـورـےـ خـبـرـےـ
الـلـهـ نـهـ عـفـوـهـ غـوـارـهـ پـهـ هـرـوـخـتـ کـبـنـ اـمـ مـضـطـرـهـ
محـرـومـهـ لـاـ خـوـكـ نـهـ دـهـ دـهـ گـهـ لـهـ پـاـکـهـ درـهـ

سراج الاسلام سراج

دـهـ وـرـكـ مـسـلـمـ تـهـ أـخـاـيـهـ وـرـكـشـوـيـ نـشـانـونـهـ
پـهـ وـرـوـانـدـوـرـتـهـ کـيـدـهـ بـيـاتـيـرـشـوـيـ مـثـالـونـهـ
دـعـلـمـ نـورـهـ لـرـےـ کـرـپـهـ لـهـ مـخـهـ حـجـابـونـهـ
لـپـاـوـچـ کـرـپـهـ دـسـرـاجـ دـگـرـمـوـ اوـبـشـکـوـ سـیـلـاـبـونـهـ
بنـادـیـ پـهـ رـاخـتـوـ دـهـ کـهـ نـهـ دـهـ لـهـ اـخـتـرـهـ
راـوـ خـيـرـهـ پـهـ بـيـرـتـهـ دـمـذـهـبـ دـعـلـمـ نـورـهـ

تکریم الحق کا کا خیل

دادـارـالـعـلـومـ ئـخـمـوبـزـدـزـونـدـ یـوـ شـانـهـ دـهـ
بـیـازـمـوـنـبـنـ ہـ پـلاـسـ کـبـنـ دـحـقـ پـتـهـ خـرـانـهـ دـهـ
دـیـرـنـاـ کـارـهـ وـخـتـ دـهـ دـیـرـهـ سـخـتـهـ زـمـانـهـ دـهـ
خـدـائـیـ دـتـوـفـیـقـ رـاـکـرـیـ چـهـ دـانـیـکـ کـارـکـوـ تـرـسـرـهـ
سـتـاـپـهـ رـنـرـاـیـئـیـ کـبـنـ دـمـذـهـبـ دـعـلـمـ نـورـهـ

فقیر حسین فقیر پسر پوست

ماستہر حاجی غلام حسین صاحب

همـيـشـ نـوـءـ مـطـلـعـ وـيـ سـتـاـپـهـ هـرـهـ زـمـانـهـ کـبـنـهـ
شـافـعـےـ بـوـ حـنـيـفـهـ غـونـدـ سـاقـيـانـ وـيـ مـيـخـانـهـ کـبـنـهـ
يوـشـانـ سـرـايـتـ کـرـپـيـ فـرـزاـنـهـ اوـديـوانـهـ کـبـنـهـ
حقـقـانـیـ دـارـالـعـلـومـ قـرـيـانـ دـهـ سـتـاـپـهـ اـسـتـانـهـ کـبـنـهـ
ديـوـءـ نـوـءـ بـلـئـيـ پـدـهـ زـرـهـ سـيـاهـ خـانـهـ کـبـنـهـ
اورـنـگـ دـحـقـيقـتـ ڈـکـوـيـ سـتـاـپـهـ اـفـسانـهـ کـبـنـهـ

محمد معشوق باجوہی متعلم دارالعلوم

اظہار درجہ رہنما زمون بہ پخان
اللہ جلیل احسان او کروپدے خوشی بیابان
اکوڑہ ختہ کبین جو ردارالعلوم شو مقبرہ
راوی خیڑہ پہ بیرتہ دمذہب دعلم نورہ

عبدالکبیر صاحب

ن پہ اکوڑی کبین رابنکارہ هر معموم دے
بحرد فیضان حقانیہ دارالعلوم دے
سرہ زر راؤ باسی علامہ دخاکستره
راوی خیڑہ پہ بیرتہ دمذہب دعلم نورہ

عطاء محمد

اللہ د سرفراز کرہ درسول پہ برکت
رنگاد شہ رو بنانہ پہ حرمت و صداقت
نصیب د پدنیا کبین د عمر شہ عدالت
عطاشہ محمد تیلی تہ بکلے بلا غت
انصاف کہ وی وحق چرمے پہ تاکبین زورہ ورہ
تیلی درتہ نکتے دبلاغت ایخے شاعرہ
راوی خیڑہ پہ بیرتہ دمذہب دعلم نورہ

سید انور علی شاہ بخاری پسر

سید بخاری صاحب

راوی خیڑہ پہ بیرتہ دمذہب دعلم نورہ
خورے دے کرہ شغلے کرہ دادنیا پر منورہ
راوی خیڑہ پہ بیرتہ کوہ رو بنان واپہ جهان
کرہ ملک پہ خورید و سرہ پہ موبنہ گلستان

را او خیڑه په بیرتہ دمذہب دعلم نوره
وائی محمد شریف شیخ الحدیث درب جوندی لری
بل ددے پاک دین بوتے تل پخپله دے کری
بل تل دے دنیاتہ ٹھی فضلاء دپسناوره
را او خیڑه په بیرتہ دمذہب دعلم نوره

سید نواز فاضل دارالعلوم حقانیہ

لرے دمسلم نہ شپے دجهل که راؤ خیڑہ
جور دا کوری نہ بخارا کرہ بختورہ
دادار لعلوم دارالانوار پخپلوا نوارو کرے
پورتہ ئی پلوشے کرہ زیات دجامع از هرہ

حافظ محسن شاہ

را او خیڑه په بیرتہ دمذہب دعلم نوره
خدائی رسولہ موصوف کرے په قران کبن یی ته گورہ
اسلام ددغ نوم دے چہ حاصل که تاپه نرہ
عمل درنہ چہ واخلی په دنیائی بھرہ ورہ
معدوم کہ لہ دنیاشی دنیا وارہ به تورتم شی
تیارہ کبن خو خوک نہ وینی خہ بد سرہ پغورہ

حسین شاہ

له مشرقہ تر مغربیہ نن ظلم و کفر زور دے
بیدار د علمان کرہ فساقو نن پیغور دے
کار دے تبلیغ ولے دنیا پسے ئی سور دے
پہ عیشوں نوئی نظر دے یہ نہ کری له سقرہ
را او خیڑه په بیرتہ دمذہب دعلم نوره

هدایت احمد شافیاض

معدن دملغلرو دعرفان اکورے تل دوی
تل برین بید دعلم ملغرے له دے درہ
چاپیرہ او ازونہ درود نہ اونعرے دی نن
خندادہ خوشحالی دہ پہ چمن دنوی سرہ
را او خیڑپہ بیرتہ دمذہب دعلم نوره

محمد شریف متعلم دارالعلوم

تھہ هم دارالعلوم حقانی کبن شوے داخل
هر علم هر یار فن هر یو تہذیب دکرو حاصل
اس دستار بندی د مبارک شہ اسرے ورہ